

ЗАРЕЄСТРОВАНО

Розпорядженням голови Хмельницької облдержадміністрації

від _____ № _____

ПРИЙНЯТО

Зборами

Релігійної організації «Церква

ЄХБ «Дім Євангелія»»

м. Хмельницький

Протокол № ____

Від « » _____ 2017 р.

СТАТУТ

РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Церква Євангельських християн баптистів «Дім Євангелія»

м. Хмельницький

(нова редакція)

м. Хмельницький

1. Загальні положення

1.1. Релігійна організація Церква Євангельських Християн-Баптистів «Дім Євангелія», (далі за текстом Церква), є добровільним об'єднанням віруючих євангельсько-баптистського віровизнання, утвореним для задоволення релігійних потреб віруючих, спільного сповідання віри та поклоніння Богові, духовного зростання, проповіді Євангелії та благодійної діяльності у світлі заповідей Ісуса Христа, записаних в Біблії.

1.2. Церква у своїй діяльності керується Святим Письмом – Книгами Старого та Нового Заповітів (канонічними), а також віровченням євангельських християн-баптистів, Конституцією України, Цивільним та Господарським кодексом України, Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації» (далі Закон), іншими нормативно-правовими актами чинного законодавства України та нормами міжнародного права, а також цим Статутом, іншими нормативними актами, прийнятими Церквою та об'єднаннями, у які може входити Церква.

1.3. Церква є неприбутковою організацією, зареєстрованою згідно з чинним законодавством. З дня її державної реєстрації Церква користується усіма правами юридичної особи, може мати власний розрахунковий та інші рахунки в установах банку, печатку зі своєю назвою і символікою, затвердженою відповідно до чинного законодавства, штамп, бланк, інші необхідні реквізити.

1.4. Для виконання своїх статутних завдань Церква може співпрацювати з іншими релігійними організаціями, державними органами, підприємствами, установами, організаціями та окремими громадянами України, а також з релігійними, громадськими організаціями та окремими громадянами іноземних країн.

1.5. Місцезнаходження релігійної громади (юридична адреса):

29000, м. Хмельницький, вулиця Шестакова, 43.

1.6. Найменування Церкви:

- повне найменування: Церква Євангельських християн-баптистів «Дім Євангелія»;
- скорочене найменування: Церква ЄХБ «Дім Євангелія».

2. Завдання Церкви

2.1. Поширення християнського вчення на території України та за її межами.

2.2. Духовно-моральне виховання віруючих Церкви на християнських засадах.

2.3. Навчання дітей норм християнської моралі.

2.4. Зміцнення єдності між віруючими Церкви та іншими релігійними громадами.

2.5. Залучення віруючих Церкви та інших людей доброї волі до активної участі у справах милосердя та благодійної діяльності як самостійно, так і за допомогою інших організацій та центрів в Україні і за її межами.

2.6. Надання допомоги людям, залежним від алкоголізму, наркоманії та інших згубних звичок.

2.7. Отримання добровільних пожертв та гуманітарної допомоги з різних джерел для здійснення статутних завдань Церкви в Україні та за її межами.

2.8. Отримання та надання Церквою гуманітарної та іншої допомоги лікарням, навчальним закладам, будинкам престарілих, установам відбування покарань, притулком для сиріт, окремим особам тощо.

2.9. Поширення норм християнської етики в сімейній, культурній, економічній та інших сферах суспільного життя.

3. Діяльність Церкви

3.1. Церква спрямовує свою діяльність на людей різних вікових груп та соціальних категорій, які проживають на території України та за її межами. Форми, способи і періодичність проведення богослужінь та інших релігійних заходів Церква визначає самостійно.

3.2. Основними формами діяльності Церкви є:

3.2.1 Загальні зібрання як у приміщеннях молитовного будинку, так і за його межами.

3.2.2. Хрещення нових членів Церкви.

3.2.3. Зібрання, на яких здійснюється Господня Вечеря (Причастя).

3.2.4. Освячення шлюбів, молитов над дітьми, посвячення служителів Церкви на служіння, траурних та інших релігійних дій згідно з віровченням.

3.2.4.1. Шлюб укладається тільки між одним біологічним чоловіком і однією біологічною жінкою. Під терміном «біологічний» мається на увазі стать, яку людина мала при народженні і ніколи не змінювала;

3.2.4.2. Перераховані в п.3.2.4. священнодії здійснюються як для членів Церкви, так і для всіх охочих;

3.2.5. Богослужіння, релігійні обряди, церемонії та процесії проводяться Церквою:

3.2.5.1. в культових будівлях і на прилеглий території, установах релігійних організацій, на кладовищах, в місцях окремих поховань і крематоріях, будинках громадян, та інших територіях, на яких не заборонено проводити перераховані вище види діяльності;

3.2.5.2. в установах, організаціях, на підприємствах, навчальних та медичних закладах, військових частинах, в'язницях тощо, за згодою адміністрації закладів.

3.2.6. У богослужіннях та інших видах діяльності Церкви можуть приймати участь діти.

3.3. Церква у встановленому порядку отримує та розподіляє гуманітарну допомогу, здійснює закупівлю продуктів харчування, предметів першої необхідності, медикаментів, лікарських препаратів, товарів та іншого майна для подальшої безкоштовної передачі їх фізичним та юридичним особам.

3.4. Церква має право встановлювати, підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, в тому числі виїзди за кордон для участі в зборах та релігійних заходах (конгреси, конференції, фестивалі тощо), скеровувати громадян за кордон для навчання в духовних навчальних закладах та місіонерській діяльності, а також запрошувати іноземних священнослужителів, релігійних проповідників, викладачів та наставників для ведення проповідницької діяльності, виконання релігійних обрядів та викладання у встановленому чинним законодавством порядку.

3.5. Церква у порядку, визначеному чинним законодавством, має право для виконання своїх статутних завдань засновувати видавничі, поліграфічні, виробничі, реставраційно-будівельні, сільськогосподарські та інші підприємства, а також добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), які мають статус юридичної особи.

3.6. Церква має право здійснювати добродійну діяльність як самостійно, так і через громадські організації: товариства, братства, асоціації, фонди інші об'єднання громадян. Вони можуть мати, за потреби, статус юридичної особи.

3.7. З метою здійснення культурно-освітньої діяльності, (розповсюдження релігійної літератури, релігійна освіта та виховання дітей та дорослих тощо) Церква може організовувати загальноосвітні школи, музичні школи, дитячі садочки, групи, а також проводити навчання в інших формах, використовуючи для цього приміщення, що їй належать або надаються у користування .
Ці заклади можуть мати статус юридичних осіб.

3.8. Церква, у встановленому чинним законодавством порядку, може використовувати існуючі засоби масової інформації, засновувати власні для розповсюдження серед населення відомостей про свою діяльність та поширення засад християнського життя.

3.9. Церква сприяє реабілітації та ресоціалізації залежних від згубних звичок людей і людей з обмеженими фізичними можливостями, а також допомагає людям похилого віку, бездомним, безпритульним, сиротам, вдовам, важкохворим, малозабезпеченим, потерпілим від стихійного лиха та різних форм насилля, тощо. Для цього Церква може створювати відповідні заклади зі статусом юридичної особи.

3.10. Церква має право на придбання, володіння і використання релігійної літератури та інших предметів і матеріалів релігійного призначення. Церква може мати бібліотеку християнської літератури, доступну для користування, як членам Церкви, так і всім охочим.

3.11. Церква має право виготовляти, видавати та розповсюджувати християнські газети, журнали, бюлетені, книги, календарі, інші матеріали інформаційного характеру, предмети релігійного призначення та створювати християнські радіо і телепрограми, християнські Інтернет ресурси тощо.

3.12. Для виховання віруючих, піднесення їх духовно-морального рівня Церква має право створювати вокально-музичні, театральні та інші гуртки, а також студії звукозапису, відео студії тощо.

3.13. Церква може організовувати та проводити для дітей та дорослих конференції, семінари, форуми, табори, клуби тощо.

3.14. Церква здійснює інші види діяльності, які направлені на виховання суспільної моралі на християнських засадах.

4. Членство у Церкві

4.1. Членом Церкви може бути дієздатна особа, яка публічно визнала віру в Ісуса Христа, погоджується з істинами Біблії, знайома з віровченням Церкви та дотримується його і допущена Зборами Церкви до укладання завіту з Богом засобом хрещення. Віруючий, над яким було здійснено Хрещення вважається членом Церкви. Хрещення, як правило, здійснюється шляхом повного занурення в воду у водоймах, або спеціально обладнаних місцях.

4.2. Кожен, хто бажає стати членом Церкви повинен:

- Подати заяву на ім'я Пастора (п...) про бажання стати членом Церкви, заповнивши відповідну анкету, для подальшого розгляду на Раді пресвітерів.

4.2.1. Систематично відвідувати загальні зібрання Церкви та одну із груп вивчення Біблії.

4.2.2. Мати рекомендацію від керівника групи з підготовки до хрещення або однієї з груп вивчення Біблії, яку відвідує.

4.2.3. Ознайомитись із загальним устроєм Церкви: її віровченням та статутом. Після проходження навчання кандидат в члени Церкви має співбесіду з Радою пресвітерів.

4.3. Рішення про допуск ново наверненого до хрещення виноситься Зборами Церкви.

4.4. Прийняття у члени Церкви прибулих із інших релігійних громад проводиться Зборами Церкви на підставі заяви віруючого та письмової рекомендації від керівництва релігійної громади протестантської деномінації, членом якої він був. У окремих випадках щодо прибулих може бути прийнято рішення Радою пресвітерів про випробувальний термін.

4.5. Припинення членства у Церкві відбувається за рішенням Ради пресвітерів з повідомленням Зборам Церкви у випадках:

4.5.1. За заявою члена Церкви;

4.5.2. У разі застосування примусового виключення, як заходу дисциплінарного впливу;

4.6. Член Церкви зобов'язаний:

4.6.1. Жити християнським життям, яке сприяє зміцненню віри інших членів Церкви та пропагує християнську мораль.

4.6.2. Підкорятись рішенням керівних органів Церкви у питаннях діяльності Церкви.

4.6.3. Дотримуватись віровчення та норм, перерахованих у пункті 1.3.

4.6.4. Вивчати Біблію і проводити активне молитовне життя;

4.6.5. Виконувати в Церкві посильну працю відповідно до своїх обдарувань.

4.6.6. Члени Церкви, які мають дітей, повинні виховувати їх відповідно до вчення Біблії, яке має сприяти їхньому духовному відродженню та формуванню християнського характеру.

4.6.7. Брати участь у матеріальному служінні Церкви, яке є можливістю послужити Богу шляхом фінансової підтримки Церкви. Беручи регулярну участь у матеріальному служінні, члени Церкви вносять свій посильний вклад у загальну справу служіння Церкви.

4.6.8. Бути учасником церковної групи з вивчення Біблії, будучи підзвітним керівнику групи, служачи любов'ю іншим.

4.6.9. Пропагувати християнський світогляд своїм віровизнанням та прикладною поведінкою відповідно до Біблії.

4.7. Член Церкви має право:

4.7.1. Брати участь у формуванні загальної стратегії розвитку Церкви, висловлюючи свої пропозиції і зауваження керівним органам Церкви, а також беручи участь в обговоренні та прийнятті рішень Зборами Церкви шляхом голосування.

4.7.2. Брати участь у повсякденній діяльності Церкви;

4.7.3. На пасторську опіку;

4.7.4. Звертатися з питань віровчення та діяльності Церкви до Пастора Церкви, Ради пресвітерів, Ради Церкви, інших органів і служителів церкви та отримувати відповідь на звернення.

4.7.5. Вільно обирати вид діяльності у Церкві, відповідно до своїх духовних обдарувань та уподобань.

4.7.6. Бути обраним на виборні посади Церкви.

4.7.6.1. Кожен член Церкви чоловічої статі може, відповідно до свого покликання, бути обраним на служіння диякона чи пресвітера.

На інші посади відповідно до свого дарування можуть бути обрані як чоловіки так і жінки

4.7.6.2. Духовно зрілі члени Церкви чоловічої статі можуть навчати віруючих Церкви через проповідь на богослужінні. Дозвіл проповідувати надає Рада пресвітерів.

4.7.7. Ініціюють обрання на виборні посади інших членів церкви

4.7.8. Вийти із членства в Церкві за власним бажанням, повідомивши про це Збори Церкв
и в письмовій формі. Член Церкви, до якого були застосовані дисциплінарні заходи (п. 4.8) може вийти з членства в іншу релігійну громаду тільки після того, як виправить поведінку відповідно до Біблії.

4.7.9. Бути прийнятим в Церкву, маючи позитивну рекомендацію від керівництва релігійної громади протестантського спрямування, яку він покинув, і погоджуючись з віровченням Церкви.

4.8. До членів Церкви, відповідно до віровчення, застосовуються заходи церковної дисципліни у наступних випадках:

4.8.1. Недотримання вчення Біблії, життя з порушенням норм християнської моралі, віровчення Церкви, Статуту, чи не виконання рішень керівних органів Церкви;

4.8.2. Вчинення дій, що перешкоджають діяльності Церкви та загрожують її єдності.

4.8.3. Самоусунення від участі в діяльності Церкви і виконання її статутних завдань протягом трьох місяців.

4.9. Притягнення до дисциплінарної відповідальності здійснюється у порядку, та на підставах, визначених Положенням про застосування заходів церковної дисципліни.

4.10. Заходи церковної дисципліни спрямовуються на виправлення члена Церкви і відновлення його духовного життя. Заходами церковної дисципліни є:

4.10.1. Бесіди з метою навчання і переконання члена Церкви;

4.10.2. Часткове обмеження члена Церкви Зборами Церкви участі в діяльності Церкви.

4.10.3. Виключення із членів Церкви на термін, доки колишній член церкви не розкається у вчиненому.

5. Керівні органи Церкви

Керівними органами Церкви є: Збори Церкви, Пастор Церкви, Рада пресвітерів, Рада Церкви, Комітети служінь.

5.1. Збори Церкви

5.1.1. Вищим керівним органом Церкви є Збори членів Церкви (далі Збори). Рішення Зборів є правочинним, якщо за нього проголосувала більша частина присутніх крім особливо важливих питань.

5.1.2. В особливо важливих питаннях діяльності Церкви, рішення вважаються правочинним за умови присутності на Зборах не менше 60 % членів Церкви і кількість тих, хто проголосували «за» становить 85% від присутніх. При голосуванні в усіх нижче зазначених випадках діють два можливих варіанти вибору: «за» і «проти». До особливо важливих питань належать:

5.1.3. Обрання та переобрання членів Ради пресвітерів, членів Ради Церкви, касира, членів Ревізійної комісії Церкви;

5.1.4. Внесення змін і доповнень до статуту Церкви;

5.1.5. Прийняття рішень про утворення громадських організацій, благодійних закладів, заснування підприємств тощо;

5.1.6. Припинення діяльності Церкви та вирішення майнових питань у разі припинення її діяльності;

5.1.7. Затвердження бюджету Церкви;

5.1.8. Розгляд питання про вступ до об'єднань/союзів церков та вихід із них;

5.1.9. Прийняття рішень про придбання або реалізацію нерухомого майна Церкви;

5.1.10. Затвердження угод, що укладає Пастор від імені Церкви, якщо їхня вартість перевищує 3000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5.1.11. Розгляд інших важливих внутрішніх організаційних питань Церкви.

ПУНКТИ НИЖЧЕ ПОТРЕБУЮТЬ УТОЧНЕННЯ!!!

5.1.12. Виключним є обрання та/чи переобрання Пастора. Воно відбувається:

5.1.12.1. за наявності однієї кандидатури діє норма у 2/3 голосів «за» від загальної кількості зареєстрованих членів Церкви/ (ЯК ВАРІАНТ: є правочинним за умови присутності на Зборах не менше 60 % членів Церкви і кількість тих, хто проголосували «за» становить 85% від присутніх);

5.1.12.2. за наявності двох кандидатур обрання відбувається при нормі ??/ (як варіант: є правочинним за умови присутності на Зборах не менше 60 % членів Церкви і кількість тих, хто проголосували «за» становить 85% від присутніх);

5.1.12.3. за наявності більше двох кандидатур голосування здійснюється в два етапи. Кандидатури двох переможців першого етапу виносяться на голосування в другому. Далі відбувається голосування за попереднім пунктом.

5.1.13. Голосування з питань обрання посадових осіб Церкви є таємним.

5.1.14. Для організації таємного голосування Радою пресвітерів створюється виборча комісія з членів Церкви в кількості 5 осіб.

5.1.15. Ініціаторами скликання Зборів є Пастор, чи Рада пресвітерів, чи Рада Церкви чи ініціативна група у кількості 10% від зареєстрованих членів Церкви.

5.1.16. Збори Церкви обирають секретаря для ведення протоколу Зборів та за необхідністю лічильну комісію.

5.1.17. Збори відбуваються за необхідністю, але не рідше 4-х разів на рік;

5.1.18. Щорічно на Зборах розглядається річний фінансовий звіт;

5.1.19. Один раз у п'ять років на Зборах переобираються посадові особи (п.

5.2. Пастор

5.2.1. Пастор Церкви (надалі Пастор) є керівником Церкви. Це чоловік, який відповідає Біблійним вимогам згідно 1 Тим. 3:1-7 та Тит. 1:6-9 та інших текстів Біблії.

5.2.2. Пастором Церкви може бути обраний член іншої громади євангельських християн-баптистів за спільною згодою церков.

5.2.3. Посвячення нового Пастора на служіння здійснює Пастор, який залишає посаду. За умови членства Церкви в об'єднаннях/союзах, для посвячення може бути запрошений Голова об'єднання/союзу або уповноважена ним особа.

5.2.4. Обрання та переобрання Пастора здійснюють Збори Церкви згідно з п.....

5.2.5. Пастор обирається Зборами з числа діючих пресвітерів церкви терміном на 5 років.

5.2.6. Пастор у своїй діяльності:

5.2.6.1. контролює підготовку і проведення усіх церковних заходів.

5.2.6.2. видає накази та усні розпорядження що регулюють поточну діяльність Церкви;

5.2.6.3. скликає Збори, Раду пресвітерів, Раду Церкви та головує на них;

5.2.6.4. представляє інтереси Церкви перед органами влади та місцевого самоврядування, при оформленні клопотань, угод, контрактів та інших ділових документів;

5.2.6.5. навчає Церкву біблійних норм;

5.2.6.6. виконує священнодії Хрещення, Господньої Вечері (Причастя), Молитви над дітьми, Шлюбів, Похоронів тощо;

5.2.6.7. ініціює обрання пресвітерів, дияконів та інших служителів, вирішення питань церковної дисципліни тощо;

5.2.6.8. відповідає за церковне господарство, стан будинку молитви та прилеглої території, наявність всього необхідного для виконання богослужінь та інших заходів

Церкви:

5.2.6.9. бере участь в розробці та затвердженні Статуту Церкви та внесенні змін до нього;

5.2.6.10. за узгодженням із Зборами, Радою пресвітерів та Радою Церкви і відповідно до Статуту Церкви вирішує поточні фінансово-господарські питання;

5.2.6.11. відповідно до штатного розкладу приймає на роботу та звільняє необхідний обслуговуючий персонал;

5.2.6.12. Спільно з Радою пресвітерів призначає осіб, які тимчасово чи постійно керують певними напрямками діяльності Церкви;

5.2.7. За дорученням Пастора або Зборів представником інтересів Церкви може бути інша довірена особа.

5.2.8. Пастор у своїй діяльності підпорядкований Зборам, та один раз у рік звітує перед ними.

5.2.9. Пастор, пресвітери (п.6.11) та інші працівники можуть бути працевлаштовані Церквою. Умови праці визначаються угодою між Церквою та пастором, пресвітерами чи іншими працівниками і визначаються трудовим договором, який укладається у письмовій формі та реєструється у встановленому порядку.

5.2.10. Дострокове припинення повноважень Пастора:

5.2.10.1. через суттєві недоліки в роботі та/або через аморальну поведінку (п. ---);

5.2.10.2. за заявою Пастора: власне бажання, переїзд, стан здоров'я, інші причини, що роблять неможливим пастирське служіння в даній Церкві.

5.2.10.3. Для звільнення Пастора не за його ініціативою, щоб з'ясувати характер його діяльності Радою Церкви створюється спеціальна комісія в складі компетентних членів Церкви в складі не менше 3-х осіб. За результатами діяльності комісії формується питання для розгляду на Зборах. Ініціатором скликання Ради Церкви може бути будь-хто з членів Церкви за наявності вагомих доказів неправомірної діяльності Пастора чи його аморальної поведінки;

5.2.10.4. В разі розгляду на зібранні Ради Церкви питання про звільнення Пастора він не головує на зібранні Ради Церкви і може бути відсутній на ньому. В цьому випадку зібранням Ради Церкви керує голова, обраний на час зібрання більшістю членів Ради.

5.2.10.5. Звільнення Пастора не за його бажанням здійснюється за поданням Ради Церкви і через закрите голосування на Зборах;

5.2.10.6. Для звільнення Пастора за його бажанням достатньо його заяви, прийняття її до уваги Зборами і винесення відповідного рішення. Процедура звільнення є аналогічною процедурі обрання Пастора (див. пункт .);

5.2.11. Для допомоги Пастору в його діяльності обираються пресвітери та диякони Церкви чоловічої статі в кількості, необхідній для оптимального функціонування Церкви. Це духовно зрілі члени церкви, які відповідають характеристикам пресвітера/пастора/єпископа, викладеним у Біблії, 1 Тимофію 3:1-7, Тита 1:6-9, 1 Петра 5:1-4.

5.2.11.1. Кандидати у пресвітери та диякони мають співбесіду з Радою пресвітерів.

5.2.11.2. Кандидати в пресвітери та диякони перед допущенням до служіння мають

випробувальний термін до одного року;

5.2.11.3. Обрання на випробувальний термін кандидатів у пресвітери та диякони здійснюється простою більшістю Зборів Церкви.

5.2.11.4. Пресвітери та диякони обираються Зборами згідно з п....

5.2.11.5. Пресвітери та диякони після обрання Зборами посвячуються на служіння на урочистому богослужінні.

5.2.11. 6. У духовно-виховній роботі, окрім пресвітерів і дияконів, можуть брати участь проповідники чоловічої статі та інші духовно авторитетні члени Церкви як чоловіки так жінки. У своїй діяльності вони керуються відповідними рішеннями Зборів, Ради пресвітерів і Ради Церкви.

5.3. Рада пресвітерів

5.3.1. Рада пресвітерів є управлінською ланкою Церкви, що діє відповідно до цього Статуту та керується рішенням Зборів Церкви.

5.3.2. Головою Ради пресвітерів є Пастор.

5.3.3. Членами Ради пресвітерів є пресвітери, обрані в порядку, установленому цим Статутом;

5.3.4. Рада пресвітерів збирається за потребою, але не рідше одного разу на місяць;

5.3.5. Зібрання Ради пресвітерів є чинними за присутності більшості її членів;

5.3.6. Рішення Ради пресвітерів обов'язкові для Ради церкви та всіх членів Церкви;

5.3.7. За рівної кількості голосів при голосуванні перевага надається рішенню, за яке голосує Голова;

5.3.8. Рада пресвітерів виносить рішення, які стосуються поточного духовного життя Церкви та важливих господарських питань (п. 7.2);

5.3.9. Рада пресвітерів може ініціювати питання для розгляду на Зборах;

5.3.10. Рада пресвітерів відповідальна за:

5.3.10.1. правильність віровчення Церкви згідно з Біблією;

5.3.10.2. вироблення принципів служіння Церкви;

5.3.10.3. визначення загальної стратегії розвитку Церкви;

5.3.10.4. загальну організаційну структуру служіння Церкви;

5.3.10.5. організацію напрямів служінь (п.) , додавання нових напрямів і ліквідація, у разі необхідності, існуючих;

5.3.10.6. підбір, підготовку та затвердження керівників відділів та інших служителів різного рівня;

5.3.10.7. забезпечення пасторської опіки членів Церкви;

5.3.10.8. підготовку порядку денного Зборів;

5.3.10.9. прийняття рішень про накладення та зняття дисциплінарних заходів щодо членів Церкви для повідомлення на Зборах;

5.3.10.10. про встановлення в окремих випадках випробувального терміну для віруючих, які прибули з інших церков;

5.3.10.11. формування бюджету Церкви, представлення його на розгляд Зборів та нагляд за його виконанням;

5.3.10.12. затвердження розміру оплати праці штатним працівникам Церкви та перегляд його за необхідності;

5.3.10.13. введення нових оплачуваних посад у Церкві чи скорочення існуючих;

5.3.10.14. складання графіку відпусток і вихідних для штатних співробітників Церкви і нагляд за його виконанням;

5.3.10.15. узгодження загального графіку заходів, що проводяться різними напрямками служінь Церкви; складання річного плану служіння, а також внесення до нього змін у разі необхідності;

5.3.10.16. розв'язання деяких спірних питань між членами Церкви.

5.3.10.16. співробітництво з іншими церквами;

5.3.10.17. керівництво, координацію і розвиток служіння груп з вивчення Біблії;

5.3.10.18. здійснення поточної пасторської опіки членів Церкви, координація служіння дияконів, керівників груп з вивчення Біблії та інших відділів;

5.3.10.19. духовну опіку тих, хто перебуває в кризових ситуаціях;

5.3.10.20. дошлюбне та сімейне консультування;

5.3.11. На своїх зібраннях Рада пресвітерів обирає секретаря для ведення протоколу і видає рішення.

5.3.12. За відсутності Ради пресвітерів її обов'язки виконує Рада Церкви.

5.4. Рада Церкви

5.4.1. Раду Церкви складають Пастор, дякони та керівники напрямів служіння (п.). За потреби до Ради Церкви можуть входити інші члени Церкви. Рада Церкви є виконавчим органом Церкви, що здійснює поточне виконання рішень Зборів, наказів та усних розпоряджень Пастора, рішень Ради пресвітерів. Головою Ради є Пастор Церкви;

5.4.2. Рада Церкви формується Радою Пресвітерів, а за її відсутності Пастором і затверджується Зборами Церкви.

5.4.3. Засідання Ради Церкви дійсні за умови присутності більшості її членів і відбуваються за потребою, але не рідше 6 разів на рік.

5.4.4. Рішення Ради Церкви чинні, якщо за них проголосувала більшість членів Ради, присутніх на засіданні. При рівності голосів приймається рішення, підтримане Головою Ради.

5.4.5. У своїй діяльності Рада Церкви підзвітна Пастору, Раді пресвітерів та Зборам Церкви.

5.4.6. До компетенції Ради Церкви входить:

5.4.6.1. виконання рішень Зборів, письмових наказів та усних розпоряджень Пастора та рішень Ради пресвітерів;

5.4.6.2. представлення на розгляд та затвердження Зборів планів господарської діяльності, річних витрат та фінансових звітів;

5.4.6.3. збереження у належному стані будинку молитви, інших церковних приміщень, території та всього майна Церкви, ведення його обліку;

5.4.6.4. приймання рішень щодо придбання церковного майна поточного коистування, ведення інвентарних книг;

5.4.6.5. освоєння коштів та майна Церкви згідно з рішеннями Зборів, Ради Пресвітерів, наказів Пастора, облік матеріальних ресурсів відповідно до бюджету;

5.4.6.6. вирішення під керівництвом Пастора поточних господарських питань Церкви;

5.4.6.7. відповідальність за дотримання порядку на богослужіннях та інших масових заходах;

5.4.6.8. організація збору пожертвувачів та їхній облік;

5.4.6.9. підготовка необхідних матеріалів для Вечері Господньої, Хрещення та інших священнодій;

5.4.7. Член Ради Церкви може бути виключений зі складу Ради за поданням пастора чи за власним бажанням рішенням Зборів у разі:

5.4.7.1. відсутності без поважних причин тричі підряд на засіданнях Ради Церкви;

5.4.7.2. дисциплінарних заходів щодо нього;

5.4.7.3. нехтування чи неналежне виконання довіреного служіння

5.4.7.4. стан здоров'я чи/та інші поважні причини, котрі перешкоджають подальшій участі у Раді.

5.5. Комітети служінь

5.5.1. За необхідністю, Радою пресвітерів у Церкві можуть бути створені комітети служінь, які здійснюють поточне керівництво певним напрямом служіння Церкви (молодіжний, підлітковий, дитячий, сестринський, праці з неповносправними, благовісницький, праці з реабілітантами, музичний тощо);

5.5.2. Членами комітету служіння можуть бути духовно зрілі чоловіки і жінки, які за своїм духовним рівнем відповідають характеристикам духовних керівників (1 Тим. 3:8-13), добре розуміють віровчення та принципи служіння Церкви, мають досвід роботи в даній сфері служіння і здатні працювати в команді з іншими служителями.

5.5.3. Члени Комітету служіння вибираються Радою пресвітерів на підставі вище викладених вимог до служителів з числа членів Церкви, які успішно здійснюють певний вид служіння. Обрання кожного члена Комітету служіння здійснюється Радою пресвітерів одноголосно.

5.5.4. Член Комітету служіння може бути виведеним Радою пресвітерів з його складу у випадку невідповідності Біблійним вимогам до служителів, фізичної неможливості його участі в роботі Комітету та у інших випадках.

5.5.5. Кожен Комітет служіння у своїй роботі безпосередньо підзвітний Раді пресвітерів.

5.5.6. Комітет служіння обирає Голову, який керує діяльністю Комітету;

5.5.7. Пастор та члени Ради пресвітерів за необхідності мають право приймати участь в нарадах Комітетів служіння.

6. Ревізійна комісія

6.1. Для перевірки діяльності Церкви, Збори обирають Ревізійну комісію у складі 3 (трьох) членів Церкви – Голову та двох членів.

6.2. Ревізійна комісія обирається на п'ять років.

6.3. Ревізія коштів та матеріальних цінностей Церкви проводиться Ревізійною комісією не рідше одного разу на рік. Результати перевірки доповідаються Ревізійною комісією на Зборах і затверджуються Зборами.

7. Майновий стан Церкви

7.1. Церква може отримувати добровільні фінансові та інші майнові пожертви. Джерелами добровільних пожертв Церкви можуть бути фізичні та юридичні особи,

резиденти і нерезиденти України.

7.2. У власності Церкви можуть бути: будівлі, предмети релігійного призначення, об'єкти благодійного і соціального призначення, земля, транспорт, житло, кошти та інше майно, набуте релігійною громадою за рахунок добровільних пожертвуваль, власних коштів або передане у власність фізичними та юридичними особами для забезпечення статутної діяльності релігійної громади.

7.3. Церква має право використовувати для своїх потреб будівлі і майно, що надаються їй на договірних засадах державними, громадськими організаціями або громадянами, а також здійснювати будівництво культових та інших споруд у порядку, встановленому чинним законодавством для об'єктів цивільного призначення.

7.4. Кошти Церкви витрачаються на утримання культової будівлі (Молитовного будинку), оплату праці духовних і господарських працівників Церкви, на відрахування об'єднанням та союзам, членом яких є Церква, для благодійної діяльності, на інші потреби, що відповідають статутним завданням Церкви.

7.5. Церква може продавати, дарувати, давати в користування іншим фізичним та юридичним особам належне їй майно.

7.6. Розпорядником коштів Церкви є Збори.

7.7. У Церкві ведеться касова книга, книга обліку майна та інші документи.

7.8. Кошти (доходи, прибутки) або їхні частини та майно Церкви використовуються виключно для фінансування видатків на утримання Церкви, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності Церкви, визначених Статутом, а також передбаченої

законом для релігійних організацій неприбуткової (добродійної) діяльності (в тому числі здійснення гуманітарної допомоги, благодійної діяльності, меценатства, милосердя, тощо).

7.9. Кошти (доходи, прибутки) або їхні частини не можуть бути розподілені серед засновників, або членів Церкви, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з Церквою осіб без врахування бюджетних витрат;

7.10. Церква як суб'єкт цивільного права несе матеріальну відповідальність згідно зі своїми зобов'язаннями. Церква не відповідає за матеріальні зобов'язання інших організацій чи підприємств (закладів, установ тощо), що діють при ній, мають власні статuti, зареєстровані у встановленому Законом порядку. Церква не несе відповідальності за матеріальні зобов'язання окремих її членів.

7.11. Церква здійснює користування землею у порядку, встановленому „Земельним Кодексом України” та іншими законодавчими актами України.

7.12. Церква має право у встановленому порядку орендувати в організацій, підприємств і громадян (у тому числі й іноземних) приміщення, землю, обладнання, інструменти, транспортні засоби та інші об'єкти власності.

7.13. У власності Церкви також може бути майно, що перебуває за межами України.

7.14. Церква має право вести зовнішню економічну діяльність.

7.15. Церква має право відкривати рахунки для служіння та виконання своїх статутних завдань, в тому числі і валютні, в банках України та за її межами згідно з чинним законодавством.

7.16. Церква має право продавати, передавати іншим підприємствам, організаціям, громадянам і громадським організаціям, обмінювати, позичати і передавати в тимчасове користування матеріали, майно і кошти.

8. Трудові відносини у Церкві

8.1. Умови праці та оплати працівників Церкви регулюються угодою між Церквою і працівником і визначаються трудовим договором, який укладається у письмовій формі, реєструється у встановленому порядку.

8.2. На громадян, які перебувають у трудових відносинах із Церквою, поширюється законодавство про працю на рівні з працівниками державних і громадських підприємств, установ і організацій.

8.3. Працівники Церкви, які перебувають у трудових відносинах, підлягають соціальному страхуванню, соціальному забезпеченню відповідно до чинного законодавства України.

8.4. З метою соціального забезпечення та соціального страхування працівників, які перебувають у трудових відносинах, Церква робить внески до фонду Державного страхування та Пенсійного фонду в розмірах і порядку, які встановлені чинним законодавством України.

9. Участь Церкви в союзах та об'єднаннях церков

9.1. За рішенням Зборів Церква може входити до об'єднань/союзів, про взаємовідносини з якими укладаються окремі угоди.

9.2. У випадку вступу Церкви до об'єднань/союзів Збори Церкви своїм рішенням можуть подавати клопотання перед об'єднаннями/союзами про наступне:

9.2.1. участь в урочистому посвяченні Пастора, пресвітерів, дяконів Церкви на служіння;

9.2.2. допомогу в вирішенні конфліктних ситуацій в випадках, коли Церква не може вирішити їх самостійно.

9.2.3. організацію настановних зібрань, навчальних семінарів, інших заходів, які б сприяли духовному зростанню членів Церкви;

9.2.4. заснування навчальних закладів для підготовки і підвищення кваліфікації членів Церкви;

9.2.5. організацію міжцерковних регіональних масових релігійних заходів;

9.2.6. організацію систематичних міжцерковних зустрічей служителів та інші заходи, які б сприяли об'єднанню і спілкуванню віруючих;

9.3. Церква бере посильну участь в програмних заходах об'єднань/союзів.

9.4. Будь-який член Церкви може бути обраним до керівних органів об'єднань/союзів баптистського віросповідання з відома Зборів.

9.5. Перебуваючи в об'єднаннях/союзах, Церква, за рішенням Зборів, сплачує членські відрахування на їхню статутну діяльність. Рада Церкви може ознайомитись зі звітом про діяльність об'єднання/союзу.

9.6. Рішення Зборів мають переважаючу силу над рішеннями керівних органів об'єднань/союзів.

9.7. Участь Церкви в об'єднаннях/союзах припиняється за рішенням Зборів.

10. Порядок внесення змін і доповнень до статуту Церкви

10.1. Зміни і доповнення до статуту Церкви вносяться за рішенням Зборів відповідно до пункту 5.3. цього Статуту.

11. Порядок припинення діяльності Церкви і вирішення майнових та інших питань у разі припинення діяльності Церкви

11.1. Діяльність Церкви може бути припиненою у зв'язку з її реорганізацією (поділом,

злиттям, приєднанням) чи ліквідацією.

11.2. Рішення щодо припинення діяльності Церкви приймають Збори відповідно до пункту 5.3. цього Статуту.

11.3. Для виконання дій, пов'язаних із припиненням діяльності Церкви за рішенням Зборів відповідно до пункту 15.1. цього Статуту, обирається Ліквідаційна комісія, яка діє згідно з чинним законодавством України.

11.4. У разі припинення діяльності Церкви, майнові питання вирішуються відповідно до чинного законодавства та наступного:

11.4.1. після припинення діяльності Церкви, майно, надане їй у користування державними, громадськими організаціями або громадянами, повертається його власникам;

11.4.2. на майно культового призначення, що належить Церкві, не може бути накладене стягнення за претензіями кредиторів.

11.4.3. після розрахунків із кредиторами та здійснення інших обов'язкових розрахунків, все рухоме і нерухоме майно, кошти та решта цінностей Церкви передаються, за рішенням Зборів, одній або кільком неприбутковим релігійним організаціям Євангельських християн-баптистів. У випадку відсутності правонаступників все рухоме і нерухоме майно, кошти та решту цінностей Церкви зараховують до доходу державного або місцевого бюджету.

Уповноважений загальними зборами –

ПАСТОР РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

«ЦЕРКВА «ДІМ ЄВАНГЕЛІЯ» М. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
